

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izvzema ponedeljke in dneve po praznikih, ter veča pe postji prejemam, za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gold., za pol leta 8 gold., za četrt leta 4 gold. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gold., za četrt leta 3 gold. 30 kr., za en mesec 1 gold. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 krajo. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele za celo leto 20 gold., za pol leta 10 gold. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gold. 50 kr., pe postji prejemam za četrt leta 3 gold. — Za oznanila se plačuje od četiristopne petit-vrste 6 kr. če se oznazilo enkrat tiska, 5 kr. če se dvakrat in 4 kr. če se tri- ali večkrat tiska. Vsakokrat se plača štampelj za 30 kr. Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani na celovški cesti v Tavčarjevi hiši „Hotel Evropa“.

Upravništvo, na katero naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, osnanila t. j. administrativne reči, je v „Narodni tiskarni“ v Tavčarjevi hiši.

Čehi

se torej i nadalje ne udeležujejo tudi svojega deželnega zbora ne. Močna stranka med njimi, osobito tako imenovani „mladi“ so v poslednjem času zagovarjali misel, da se ima češka taktika v tem spremeniti, da njihovi narodni poslanci vstopijo vsaj v deželni zbor. Lepa vrsta čeških časopisov je temu mnenju pritrdila. Razlogi, kateri so se navajali za to, podobni ali celo slični so onim, ki nas silijo, da se javnih zborov udeležujemo tudi tam, kjer smo v manjšini. Deželni zbor je namreč vendar-le kraj, kjer je češkim narodnim poslancem mogoče, glas češkega naroda povzdigniti, terjatve in pritožbe guetenega ljudstva svetu objaviti. V drugih shodih more vlada take glasove udušiti, novine more konfiscirati, javno mnenje pačiti, — a narodnim poslancem na zboru ne more povsem ust zamašiti ako govoriti hote in znajo. — In odkar smo mi Slovenci, po spremenjeni občni situaciji, govoriti prisiljeni bili zato, da se povsod udeležimo javnosti, tudi tam kjer smo v manjšini, — živo želeli smo tudi vstop Čehov na javno parlamentarno polje. Ker smo kmalu videli, da so Čehi prepričani imeti take razloge proti vstopu v državni zbor, kakoršnih naši in drugih federalistov protivni razlogi ne odvagajo, želeli smo, da bi med Čehi zmagala vsaj ona stranka, ki hoče vstop v deželni zbor, katerega so se Čehi, kadar so v manjšini bili, tudi ogibali doslej.

A tudi ta nada se nam nij izpolnila. V shodu vseh čeških poslancev se je to vprašanje temeljito pretresovalo. Mlajši so bili odločno za vstop, starši pa ne, med poslednjimi Rieger in Palacki. Ker se je že pred glavnim sklepom in pred debato sprejel

ta sklep, da mora cela narodna stranka edina ostati, da se torej manjšina večini podvrže, in ker je po občnem privatnem posvetovanji bilo 47 čeških poslancev proti vstopu, torej za nadaljevanje pasivne upornosti in nedelavnosti, a le 35 poslancev za vstop, — bodo na praškem češkem zboru zopet le Nemci sedeli, Čehov ne bode.

Moravski Čehi, ki so dozdej tudi deklaracije držali se in se moravskega zbora ne udeležili, prišli so zdaj zborovat in kakor je bilo že v tem listu povedano, obljubili so že na pol, da pridejo i v državni zbor. — Gotovo tega niso storili zato, da bi se od svojih bratov Čehov ločili. Uzrok je jako nevesel: namreč, ker so videli, da v pasivnem uporu slovanska narodna stranka tla izgublja, nemški protivnik pa svoje korenine vedno globlje zasaja in celo rast dozdanjega slovanskega probujenja izpodjeda.

Čehi v Češki pravijo, da oni so trdni in čili dovolj, njih narod trd in vztrajen dovolj, da morajo pasivni upor še dalje prenašati. „Ješte ne!“ kličejo njih organi, še nismo izstradani in še nij prišel čas, da svojo trdnjavo izročimo, da kapituliramo!

Ali bode imela ta pasivna češka politika po velikih zmagah severnih Nemcev, katere zmage žalibog tudi do nas vplivajo, in po direktnih volitvah — vspeha? Ali bode podrla vladno sistemo? Nečemo in ne smemo tega absolutno zanikovati. Mogoče je! In da to želimo, ne treba nam zatrjevati. Ali dvomimo pač nad tem. In velika manjšina, ki je kljub velikemu vplivu in pritisku vodjev Palackega in Riegra, vendar glasovala zato, da se Čehi vsaj doma v deželnem zboru udeležijo javnega parlamentovanja, dokazuje nam, da se tudi že na Češkem dvomi o koristi dozdanje taktike. — Znano je, da

so tudi ruske novine svetovale aktivnost. Vspeh strašno vpliva na maso naroda. Ako bode to postopanje do kacega cilja vedlo, potem bode vse dobro; ako pa vspeha ne bode, hoče biti velika zamuda časa — upajmo, da hujšega ne!

Iz deželnih zborov.

Deželni zbor kranjski.

(2. seja. 28. nov.) Po prebranem zapisniku stori obljubo novi poslanec Braune.

V obširnem pismu se opravičuje gospod Grabrijan in prosi 14 dni odpusta, kateri se dovoli. Tudi Koren in Rastern dobita 8 dneven odpust.

Dr. Costa se odpoveduje svojemu mestu v komisiji za zemljiški davek.

Predsednik Kaltenegger poroča o sklepih za 25 letnico cesarjevo in še predlaga, naj se naredi stipendija 600 gld. na leto za kranjske obrtniške šole kot spomin na to cesarjevo 25 letnico. Nasvet se sprejme.

Za adresno deputacijo, ki pojde k cesarju, so voljeni 3 poslanci gf. Margheri, Poklukar in Costa.

Deželni načelnik Auersperg naznani, da bo cesar take čestitajoče deputacije dež. zborov sprejemal 2. decembra.

V finančni odsek so bili voljeni: Bleiweis, Dežman, Zavinišek, Costa, Supan, Murnik, Horak, Braune, Poklukar.

V peticijski odsek so voljeni: Barbo, Kramarič, Langer, Razlag, Pintar, Thurn, Zarnik.

V odsek za pregledovanje poročila deželnega odbora o svojem delovanji so voljeni: Poklukar, Franc Rudež, Karel Rudež, Tavčar, Zarnik.

(Konec prihodnjič.)

Listek.

Narodne stvari: priče, navade, stare vere.

O pticah životinjah.

(Razglašaj jih M. Valjavec.)

(Dalje.)

14. Koj još neje lastavico videl, naj se dobro čuva, da na tešče nju ne čuje popevati ali da ju ne vidi, drugač bi ga bolela celo leto glava, ako v di ili čuje popevati mužaka aliti samca; ako bi pak ženku aliti samicu videl ali čul popevati, imel bi celo leto dosta svadje z babami. (Varaždin.)

Ako človek vidi lastavico predi leteti kak popevati, onda ima celo leto mir, ako pak predi čuje popevati, onda babe celo leto nad njim regečeju. (Varaždin.)

Kad kdo prvi put vidi lastavico, nek

se po obrazu zbrise, onda oni fleki odidu. (Varaždin.)

Koj vu protuletje prvi put lastavico vidi, mora zavezati brzo rubec, onda bu imel celo leto sreče. (Varaždin.)

Na protuletje vsaki pazi, da ne bi predi lastavico čul nego videl, ar veliju, koj predi lastavico čuje nego vidi, da ne bude celo leto srečen. (Varaždin.)

Ako človek lastavici vu gnezdo metne penez, onda more on penez slobono izgubiti gdegod, opet dojde nazad; ali ov penez mora tak dugo biti pod lastavicom, dok lastavica ne odhrani mlade. (Varaždin.)

Ako lastavici gnezdo zeme, onda ide lastavica vu štalu pa kravu podleti pak nemre onda mleko 'z nje, nego ide predi krv. (Varaždin.)

Ako lastavično gnezdo gdo restrga, onda ide lastavica i gde more oguja najti,

zanese ga na hram da zgori. Tak se je jen put zgodilo, da je jeden dečko gnezdo lastavici restrgal i lastavica je to opazila i odleti tam blizu hrama, gde su pastiri kurili pak zeme vuglen žereči i odnese ga na hram i vse je zgorelo. (Varaždin.)

Lastavica ovak popeva: vekšemu više, menšemu menje, či mu neje po volji pa ga treba tak klopati, da mu se zavedri. (Varaždin.)

Ako človeka lastavica fkani, on človek bu imel ono leto dug jezik: 'se bo povedal, kaj bu gde čul. (Toplice varaždinske.)

Lastovica popeva dere na sprotletje prileti: Sen pústila pune lagvice pa pune piskrice, zaj pa sen nazaj prišla pa sen najšla en drek drek. (Mursko polje, Štr.)

Či što hlastavice draži ali pa či jim gnezdo zmeče, te pride tista hlastavica, ker je gnezdo dol hita, notri štalu pa podleti kravo no od tistega dne se začne kravi

Koroški deželni zbor.

Iz Celovca 26. nov. [Izv. dop.]

Zasedanje koroškega deželnega zbora se je danes ob 1/2 11 uri dopoldne pričelo. Po nagovoru deželnega glavarja, grofa Gőza pozdravi zbornico g. deželni predstojnik, grof Lodron ter jej izroči vladne predloge postave o napravi novih zemljišnih knjig. Obravnale se bodo letos mimo tega razne deželne zadeve, tako: poročilo deželnega odbora zaradi oskrbniških občin; poročilo o elementarni škodi po raznih krajih; predlog nove postave za služabnike itd. Precej v prvi seji poprime gospod Andrej Einspieler besedo, zahteva, da se zapisniki — vsaj v glavnem zapopadku — slovenskim občinam tudi v slovenskem jeziku podajo. Kako nemški Korošci razumejo enakopravnost, so vnovič dokazali. Že petokrat je stavil imenovani deželni poslanec, voljen od slovenske stranke, ki šteje v Goratanu blizu 110.000 prebivalcev, ta predlog in petokrat so brez vsake debate zavrgli to opravilno in v svetem naravnem pravu utemeljeno zahtevanje. Predlog so le podpirali škof Viery in labudska poslanca Pongrac in Jäger. Kadar so volitve pred durmi, govore ti gospodje slovenskemu kmetu na dušo, da bodo delali za enakopravnost jezika, za oliko in bog vé kaj še, — če so pa enkrat na konji, pozabijo takoj vse, kar so Slovincu obljubovali ter se posmehujejo celo možaku, ki si nupa „terjati“ in ne „prositi“ nam pripadajočih pravic.

Kako težavno stanje imade v našem zboru naš edini poslanec, je razvidno iz vladne „Klag. Z.“, ki piše: „Poslanec Einspieler se vzdigne ter med veselostjo cele zbornice predlog stavi, da se podajo ex offo slovenskim občinam slovenski zapisniki.“

Slovenski volilci! pazite, kako se obnašajo tisti, kateri vam hribe in doline obljubijo ter vam konečno še koščeka vaših pravic ne podele. Bodite v prihodnje pametnejši in držite so pravih narodnjakov, svojih domačinov!

Štajerski deželni zbor.

Po slovesni službi božji so se zbrali poslanci v zbornici, a manjkalo jih je še precej. Graškega in mariborskega škofa nij bilo. Poslušalcev pa je bilo veliko. Deželni glavar Kaiserfeld je sejo z dolgim govo-

rom odprl. Poročal je, da so se v vsakem deželnem zboru od leta 1864 dalje slišale pritožbe o občinskem redu, kateri prebivalstvo stiska, da je tedaj občinski red treba pregledati, in da je deželni odbor že izdelal načrt za natanko revizijo. Dalje pravi, da se bodo regulirale plače deželnih uradnikov in učiteljev na meščanskih šolah in na deželnih srednjih šolah, kakor tudi predlog o plači ljudskih učiteljev; da je vlada prevzela tehnično višjo šolo na svoje stroške. Končno zakliče cesarju k petindvajsetletnici cesarjevi trikrat „hoch“.

Dež. glavar sprejme obljubo rektorja Karajana, in poroča, da je pl. Adamovič mandat položil, zarad bolezni.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 28. novembra.

Devetindvajset čeških poslancev v „Narodnih listih“ izjavlja, da svoje mandate položijo, ker se ne skladajo s tem, da se narodna stranka ne udeležuje deželnega zbora.

Dalmatinski „Nar. list“ zagovarja načelo, da se mora Dalmacija s Hrvatsko združiti. On piše: „Bez Hrvatske mi nepriznajemo stalna temelja našoj budućnosti u Jugoslavensstvu, jer združenje samo može nam zajamčiti državnu samoupravu in napredak narodni. Inače mi ostasmo do vieka igrom u rukama njemškutarskih cjepidlaka, koji nam umiju sve i sva darivati osim onoga, što nam se hoće, da se s ostalim izobraženim svetom uporedimo. U Cislajtanskoj mi se nalazimo van našega prirodnoga položaja, niti nam se je u njoj nadati kakvoj stalnoj uredbi, shodnoj našoj čudi i našem zvanju.“

Včeraj smo omenili iz **ogerskega** zbora govor Senyejev, ki se je naravnost in precej smelo kot prihodnjega rešitelja ogerskega pod konservativno zastavo proglašil. Večina magjarskih listov s tem govorom nij zadovoljna in pravi, da se baron Sennyey moti, če misli kedaj Ogersko pod konservativno zastavo dobiti.

Vnanje države.

Francosko ministerstvo ostane menda pri starem, le Beulé izstopi. Na njegovo mesto pride Broglie, minister notranjih in na njegovo vojvoda Decazes, zagrizen orleanist, minister vnanjih zadev. — Frohsdorfski dvorni organ „Union“ je objavil predvčerajšnjem oficijozno, gotovo iz „kraljevega“ sekretarijata došlo, zelo mistično vest, ki se ne da lahko raztolmačiti. Chambord je, kakor zamaknena „Union“, frohsdorfski dvorni list oficijelno poroča, štirinajst dni v Versaillesu

bil in gledal, kako bodo stvari šle čez borščice, mislil je na enkrat sam na nje skočiti in svoje težnje razodeti, hotel je od zbornice zahtevati, naj ga proglašajo za „kralja“. A Mac-Mahonova vlada je ta plan še o pravem času prekrizala, ne zato, da bi deželi ne privoščila „kralja“, ampak ker bi tak nepremišljen korak naredil strašno zmešnjavo in bi bil razrušil Mac-Mahonovo sedemletno veličestvo. „Agence Havas“ si domišlja, da je diplomatični kor prosil Mac-Mahona za avdijenco, da bi mu čestital. Ta vest je popolno neresnična, kajti kaj mar inostranji točke, ki samo francoski narod interesirajo? Za nje je bil Mac-Mahon že pred 19. nov. to, kar je zdaj. Kako da tedaj vlada „odkritosrčnega vojaka“ s takimi oficijoznimi izmišljijami publiko o svojih razmerah do tujih moči, posek v oči meče?

Dva malo pomenljiva **španjska** lista sta se izrekla za neodvisnost Kube. Amerikansko časopisje si iz tega kuje kapital. „Epoca“ od srede pa prinaša enajst uvodnih člankov iz ravno toliko madridskih listov, ki vsi govore o „Virgin'usovi“ aferi in se najostrejeje proti Zedinjenim državam izrekajo. „Tiempo“ meni, da so ne samo v Washingtonu, nego tudi v Madridu ljudje, ki bi z raztroševanjem lažnjivih vestij radi prouzročili še večje zamotanje. — Kontreras iz Kartagene nij mogel uti.

Dopisi.

Iz Gorenjskega 27. novembra

[Izv. dod.] Dopisnik „farovškega lista“, čudna človečina, natoleuje v listih št. 13, 14 in 16 učiteljski zbor, kateri je bil 23. t. m. v Kameniku, da je sklenil in odobril „krščanskemu nauku milostno popustiti ostanke zadnje ure, katehete pa ponižno postaviti zá vrata“. To je prosta laž, katera se more podajati le kuharicam in mežnarjem na vero, ne pa učiteljem in pametno sodečemu ljudstvu, katere namen nij obramba, ampak golo hujskanje in sovraštvo proti novim šolskim naredbam, proti šoli sploh proti razvijočemu se napredku, in proti omiki. Pri omenjenem zboru, pri katerem nijso bili samo liberalni učitelji, ampak tudi 4 frančiškani navzočni, nij bilo o šolskem redu nobenega razgovora, kakor tudi ne o sestavljenju učnega načrta za dvorazredne ljudske šole s poldnevnim podukom ne duha ne sluha, potrdila je skupina le od predsednika predlagani, po novih postavah ukazani in prenarredbe potrebni učni črtež za enorazredne poldnevne ljudske šole. Nij bilo ne najmanjšega ugovora proti temu črtežu, tudi

krv ciditi iz ceckov pa mleko čisto 'zgibi. (Libanja, Štr.) —

15. Lesica ma devet no devetdeset künšti v repi a dvanajst v glavi. (Loparšiča, Štr.) —

(Vuk i lisica): Lisica je zeznala za jedne koline, zela si je vuka za pajdaša pak su išli i došli do hiže. Vezda veli lisica vuku: vi, stric, hote tu nutri v kotec, tu budete vi trančerali a ja idem vu gajnk. Gda su pri večerji bili, začuli su da svinja cvilivani, ar ju je počel vuk drapati in oni vsi počmeju van bežati: koj prime sekiru, koj pušku, koj batinu. Zavrnuhli su vuka v koču pa su ga dobro namlatili a lisica je med tem sama vu hiži bila, najela se i zajdne po črnoj juhi pokotala. Onda je odišla van pak mu se tuži: striček moj dragi, kak sem ti ja črna od bitja! a kak ste koj vi, striček moj? On je rekel: još paséra, kak je. Ona njega za tim prosi, ako bi ju štel nesti na-

zad vu šumu. On ju je nesel na plehii i kak ju je nesel, on se je po celom putu spominala: hahaha, kak betežni zdravoga nese. Kak je vuk došel do njeje hiže do luknje, ona se nutri osmeknula pa mu je rekla: vi ste, stric, bili biti a ja ni. On srdit nju prime nutri v luknji za zajdnu nogu a ona ga pita: kaj budete z ovim korenem, kaj ga držite? Vuk je mislil, da je koren držal pak pusti nogu pak je prijel za koren, a ona je dale nutri odišla. (Varaždin.)

(Lisica no vuk): Ednok je lisica negdi falat sira vkrala te pa ga je pred svojoj lukvoj jela pa je vuk prišo pa jo je prosjo: dajte mi malo sira, jaz sem tak lačen kak pes. Te pa je lisica rekla: gospod stric, sir se ne dobi kde koli, prite gda de večer, te ma šla po sir, jaz vem gde je. Vuk se ni mogo nikak večera včekati, da že bi rad sir jo. Pride ti srečni večer za strica pa pride k lisici te pa sta šla. Greta en čas

pa prideta do enoga potoka te pa je vuk notri v potoki mesec zagledo pa je misljo da je sir te pa je pito strino kak bi sir vün dobjo, te pa mu je strina rekla: toto vodo morete vso polokati. Vuk je loko no loko tak dugo da mu je že vün na rit voda šla, te pa mu je lesica z batom zateknola. Vuk je pa loko vodo, sira pa ga ne bilo. Te pa sta šla no prideta do ene hiže, tam je bilo gostiivanje. Začela sta strašno lepo po dvori plesati. Vsi gostje šo vün došli gledat pak so rekli: Kak tota dva lepo plešeta! Te pa strina veli: da bi raj vu priklet pustili, še bi lepše. Te pa so nji dva v priklet pustili te pa sta tak lepo plesala kaj so se jima vsi čudili. Te pa strina veli: da bi naj v hižo pustiti, še bi lepše. Te pa so nji dva v hižo pustili te pa sta začela čardaš plesati te pa je vuk jako skočjo pa se mu je vün 'z riti bat 'zmekno te pa je puna hiža vode natekla. Lidje pa vuk so vün be-

od strani frančiškanov ne, ki bi se bili temu menda protivili, ako bi slutili „vero“ v nevarnosti, kakor je ta dopisnik pisal in mu verujejo njegovi privrženci in prijatelji „Virantovih humoristov“. — Bil je sicer sestavljen učni red za višji oddelek enorazredne poldnevne ljudske šole; toda ne kot merodajen ukaz, ampak kot vodilo za učitelje, po katerem naj ga oni s kateheti vzajemno svojim šolam primerno sestavijo. — Gospodu dopisniku one laži torej svetujem, naj poprej stvar vsestransko poizve, pretehta, nego je priobčuje, da ne bode laži med svoje že tako pufanatične kolege in med lahkoverno ljudstvo trosil in tako nepotrebne razprtije napravljaj.

Iz Šentpavla v savinski dolini 25. nov. [Izv. dop.] Pri nas se je pričelo ob nedeljah in praznikih po krščanskem nauku podučevati o novi meri in o kmetijstvu, kar je bilo uže prej potrebno. A kaj hočemo, ko je dosedaj le malo možakov in mladenčev bilo, kateri bi bili navdušeni za poduk, šolo in učitelja. Učitelj z najboljšo voljo in trudom nij dosegel pravega uspeha, ker mladina veliko presliši, malo v spominu hrani, nauk jej gre le malo na misel, več pa vse drugo nekoristno. Ljudje še nemajo pravega spoznanja, koliko koristi šola, kajti dokler starim šola smrdi, tudi mladim ne diši. Koliko je pač staršev, ki gredo v šolo in poprašajo to ali ono, ter dajo otroku navdušenje do uka in šole? — Na prste jih nij kaj sešteti. Mlačnih, ki gredo rajše v krčmo nego nauk poslušat, in onih ki gredo samo v cerkev, a ko pridejo domov ničesar ne vedo, niti vprašati niti ne povedati mladini v prid, tacih je mnogo in skoro bi djali — vedno več. Kam bomo prišli, ako se ljudstvo ne bo drugač obrnilo in učilo. Upati moramo, da pride čas pravega spoznanja šole in poduka starim kakor mladim, ko mu ne bo šola več trn v peti, nego bode vesel, da se bo kaj več učiti mogel. Znašlo se je pri nas nekaj tacih možakov, ki dajejo mladini lep izgled in so sami ukaželjni. Prvič jih je prišlo 18, drugič čez 30. Le tako naprej in pokazalo se bo, da se v šoli da veliko naučiti in si marsikaj pridobiti more. A isto se še le doseže, ako so stari in mladi, učitelji in stariši edini in za napredek neutrudljivi. Želeti je, da bi se jih prihodnje uro še več

žali a lisica pa na stou. Vuka so vñni bili a naša čedna strina pa se je z godloj po glavi namazala te pa je skočila vñn na okno da je vidla, da je že vuk vujšo. Te pa je našoga sirmaškoga strica trčcala, da bi jo neso. On pa je reko: ja, moja lüba strina to ne ne, mene so jako zbili pa sem zaj betežen. Te pa je lesica rekla: vite, stric, meni pa možgani z glave ido, tak so me bili. No naj bo, jaz vas mo neso. Te jo en čas nesa pa veli lisica: betežni zdravoga nosi. Kaj se srdite, strina? A nič nič, pamet se mi meša. Te jo je doneso do lükje pa veli: stric, tü me zaj doj dente. On jo je djo pa skoči v lükjo pa veli: pište me, stric, v rit, jaz sem doma, vi pa ne vete, kam spat iti, Vuk en čas leži polek lükje pa veli: no to je zaj plača, kaj sem jo neso. Ti prekleta strina, ti bi še tak vraga vkanila, da znaš devetdeset no devet künšti a jaz pa najné ene ne. Ker to verje, nigdar meda ne serje. (Obrš. Štr.) —

(Dalje prih.)

udeležilo. Za poduk nij nič platiti in povabljen je vsak, kdor hoče priti.

Iz mariborske okolice 25. [Izv. dop.] „Slov. Nar.“ je ob svojem času že omenil, da je naš Seidl, vsiljeni poslanec, s tem agitiral, da je s tujim denarjem narodnjake na svojo nemčursko stran privabiti skušal. Ne samo učiteljem, tudi nekemu kaplanu je dal podporo, poslednjemu je Stremajerjevih grošev, in sicer 150 gold. preskrbel. Ker ta kaplan kljubu temu nij zanj agitiral, dejal je S. v javni družbi: Stellens Ihnen vor. Hundert und fünfzig Gulden hab ich ihm erwirkt und jetzt agitirt er gar gegen mich. No, kdo drug bi Seidlu ne hotel hvaležen biti, ter bi rajši Stremajerjevih grošev ne vzel. Sramota pa je za kandidata, kateri nema toliko veljave pri ljudeh, da bi ga iz dobrega političnega namena volili, kateri zato do učiteljske in kaplanske podpore denarje za svojo nemčursko agitacijo porabiti hoče. Kakor se sliši si Seidl celo prizadeva, zdaj same nemčurske občinske predstojnike na krmilo spraviti, menda že za prihodnje volitve. A Šent-Ilčani so mu zakadili. Same narodnjake so za župane izvolili. Slava jim, in želja, da bi jih tudi po drugod v našem okraji posnemali, da bi bilo vendar enkrat tega tujega gospodarstva konec.

Iz Dunaja 27. nov. [Izv. dopis.] Mož pravih Dunajčanov je zdaj demokrat Kronawetter. Časopisi, ki so ves njegov govor, v katerem je neusmiljeno česal borsno sleparstvo in vlado, prinesli, romali so od rok do rok, in razgovore o tem, kar je dobrega rekel, moreš še vsak dan med filistri in boljšimi ljudmi čuti. — Ravno tako se pa vsi ljudje čudijo, kako je to, da je Hohewart tudi, ko se je v drugič (23. t. m.) k besedi oglašil, molčeč ostal in moder. Ne da se tajiti, da je Hohewart nekaj nimbusa prinesel v državni zbor. Mislili so, da je neizmerno vešt, talentiran, odločen mož. A zdaj so njegove akcije pale v javnem mišljenju. Tisti, ki bi radi videli, da bi res bil v njem parlamentarni in državniški velikan, da bi ustavaško kliko podiral, boje se, da je bilo tu veliko krika, pa malo volne. Drugi pa pravijo, da Hohewart nij vedel kaj povedati. Vse, kar je on mislil reči, povedali so pred njim drugi govorniki že boljše, njemu nij kaj ostalo reči, moral se je besedi odpovedati. To njegovemu ugledu nikakor ne daje nove sijajnosti in slave. (Mi želimo, da bi bližnja bodočnost te nazore g. dopisnikove demantirala. Ur.)

Da je takozvani nemško-nacijonalni „fortschritts-klub“ tako velik postal, temu je kriv veliko Herbst sam. Mnogo poslancev nemške stranke je njegove diktature in osornosti tako sito, da so ubegli od njegovega kluba k „deutsch-nacijonalcem“, in tako na eni vrvi vlečejo s prusaki, da si sami nikakor morda vedoma nečejo še Prusijani biti. Zarad vsega tega pa tudi ne kaže, da bi Herbst še kedaj minister postal. Intrigantov se povsod boje, če jih prav potrebujejo.

Slovensko tukajšnje društvo „Slovenija“ bode tudi letos napravilo veliko svečanost in sicer ali Preširnu ali pa Trubarju na spomin in slavo.

Iz Belgrada 24. nov. [Izv. dop.] Denes je odišel srbski knez Milan v Kragujevac na skupščino, spremljan od predsednika ministerstva, gosp. Marinoviča. — Odkar imamo novo ministerstvo, začeli so naši

listi mnogo slobodnejše pisati, pa i razgovori med mestjani postali so slobodnejši. Videti je, da bode tudi špijonstvu, ki je pri nas še bilo, odklenkalo. Zdanji minister notranjih poslov, kateri je bil pred nekoliko leti profesor na veliki školi, potem župan mesta Belgrada, a zbog svojih slobodnih načel od vlade suspendiran, bil je dolgo časa pod policijskim nadzorom, in se je tako sam uveril, kakva nepravda se more na tak način najpoštenemu in za blagor kneza in domovine vnetemu človeku učiniti. Pod ministerstvom gosp. Rističa so bile naenkrat nehale vse tukajšnje novine pisati o vzajemnosti Slovanov, osobito južnih Slovanov. I na tem polji se je na bolje okrenulo. Pred nekoliko dnevi prinesla je „Budučnost“ uvodni članek, v katerem v glavnem kaže, da ob času odsodnega trenutka moremo se zanašati samo na svoje brate Slovane, in da moramo gledati na to, da se Slovanom zopet približamo, osobito da postanejo odnošaji med Srbijo in Rusijo zopet bolj prijateljski. Gospod Marinović je miren in kroz in kroz pošten rodoljub. Jaz sem imel priliko, večkrat se z njim razgovarjati, in že pred nekoliko leti, ko ideja slovanske vzajemnosti tukaj še nij bila tako razširjena, kakor zdaj, se je on jako interesiral za južne Slovane, in vidno ga je obradovalo, ko sem mu na njegovo vprašanje gledé nas Slovencev odgovoril, da se je slovenski narod v malo letih jako probudil, in da od leta do leta na narodnem polji napreduje.

Vlada je odredila eno komisijo in jej naložila, da izpita, na kakov način in kedaj bi se moglo narodno pozorišče zopet otvoriti. Ima izgleda, da se čez en mesec hram srbske Taliže spet otvori.

V petek smo pokopali enega najbogatjših tukajšnjih trgovcev. Uzrok njegovej smrti bil je samoumor. Pred enim letom izgubil je jedino hčer, od tega časa je postal otožen, a letos izgubil je tudi mnogo svojega premoženja; baš na dan njegove „slave“ (družinskega praznika) našli so ga v sobi mrtvega na tleh ležečega.

Pred nekoliko dnevi bilo je pri nas prilično mrzlo, in že je počelo zmrzovati, a zdaj je zopet topleje. D.

Domače stvari.

— (V Idriji je voljen) včeraj 28. nov. za deželnega poslanca g. Anton vitez Gariboldi, velikoposestnik iz Šiške pri Ljubljani enoglasno. Dobil je 57 glasov, narodnjaki menda volit nijso šli. Pri poslednji volitvi je imel narodni kandidat 41 glasov, nemškutarski pa 37. Vidi se torej, da je število uradnikov, ki v Idriji zdaj odločujejo, naraslo, morda se tudi iz števila domačih omabljujev in nezanesljivcev pomnožilo. — Izvoljeni poslanec Gariboldi je že bil prej enkrat v deželnem zboru, kjer je glasoval z narodno stranko. Ker pravijo, da je tudi njega, kakor mnovega družega, iz narodnega taborja izrinil samo Costov pretirani klerikalizem, upamo da bode v narodnih stvareh glasoval tudi za Slovence.

— (G. prof. Pajka), ki je kot narodni kandidat obeh slovenskih strank že pri volitvah za državni zbor v slovenjegraškem okraji večino glasov imel, name ravajo narodnjaki, kakor čujemo, postaviti

za kandidata v štajerski deželni zbor na mesto odstopivšega g. pl. Adamoviča.

— (Prihodnja seja kranjskega dež. zbora) bode zavoljo praznika cesarjevega stoprv 6. decembra.

— (Odbor otročje bolnice) v Ljubljani prosi v oklicu na Ljubljančane, naj se ob cesarjevi 25letnici temu dobrodelnemu zavodu naklanjajo mili darovi, katere sprejema grofinja Sofija Auersperg kot zastopnica najvišje pokroviteljice, dalje direkcija tega zavoda ali tudi odbor.

— (Deveta slovenska predstava v gledališči) bo v pondeljek 1. decembra t. l. in sicer slovesna na čast 25letnemu vladarstvu Njegovega Veličanstva, presvitlega cesarja Franca Jožefa. Združena zbora čitalnice in dram. društva bodeta pela v začetku cesarsko pesem, potem pa se bode predstavljala igra s petjem „Zapravljiivec“. Začetek bode izvanredno za pol ure poprej, kakor navadno, namreč ob pol sedmih zvečer.

— (Iz Novega mesta) se nam piše, da se denes poroči znani slovenski profesor gospod Fr. Šuklje z gospodičino Rozo Rozina.

— (Iz ljubljanskega semenišča) se nam poroča: Teologov je letos vseh skupaj že samo 38. Izmed na novo vzetih eden nij prišel v semenišče, eden je prišel, pa je že drugi dan zopet ven šel, tretji pa je 27. nov. izstopil iz semenišča. Nekoliko jih je baje pa še tacih, ki bi radi ven šli, a so brez materialne podpore za druge študije.

— (Cestni rop). Gospod Janez Georg je deset minut od Maksovega od štirih lopov napaden bil, ki so mu vzeli 2000 gid.

Poslano.

Ljubljanska čitalnica je uže poprej založena pesni, ker so bile po večjem že razprodane, na novo založila in pridjale so se zdaj še nekatere druge pesni, ki se dobivajo po niski ceni pri g. Francu Dreniku.

Dotične pesni so:

- I. pola. „Gigani“ od F. A. Vogel-na.
- II. pola. „Pisalnica“, od Abt-a, „Na zdravje“, od Marschner-ja.
- III. pola. „Na grobih“, „Jamica“, in „Mrtvaški bleedi angelj“ od D. Jenko-ta, in „Miserere“ od Palestini-a.
- IV. pola. „Ura“ od Glinka, „Slovan“, od Jos. Vašak-a in „Strunam“, od D. Jenko-ta.
- V. pola. „Na boj“, od Ant. Förster-ja, „Večerna“, od Rihar-ja, in „Zapuščena“, od dr. B. Ipavica.
- VI. pola. „Pesen koroških Slovencev“, od Gerber-ja, „Glas domovinski“, od Vogel-na in „Soldaška“, od dr. Ipavica, „Ruska himna“, od Axy Lvoff, in „Moji sablici“, od Dav. Jenko-ta.
- VII. pola. „Samo“, od Ant. Förster-ja, „Plahe deklice“ napev češki.
- VIII. pola. „Ponočni pozdrav“, od Ant. Nedved-a, „Zakletev viharja“, od Juli Dürner, in „Vošilo“, od Skraupa.
- IX. pola. „Nad zvezdami“, od Grundmann-a, „Psalm“, od Fr. Gerbic-a, „Na gomili“ in „Pogrebna“, od Kreuzer-ja.
- X. pola. „Na moru“, od Dav. Jenko-ta, „Na planine“ od Bendelna.
- XI. pola. Samospevi z glasovrom, od Dav. Jenko-ta: „Kam?“, „K slovesu“, „Strunam“ in „Mornar“.
- XII. pola. „Mlatiči“, „Rožica“, od Hermes-a in „Večerna“, od E. Wendler-ja.

Pola 8 „Ponočni pozdrav“ velja 28 kraje.

Pola 11 „Samospevi“ 40 .

Vse druge pole so po 24 kraje.

Dobó se tudi: „Venec slovenskih narodnih pesni“, in sicer: „Partitura“ za 1 f. 20. kr.; Glasovi za 1 f. 80 kr., skupno torej za 3 f. —

Dalje se dobó: „Na Prešernovem domu“ in velja partitura 70 kr.; — glasi 96 kr., tedaj skupno 1 f. 66 kr. —

Poslano.

Vsem bolnim moč in zdravje brez leka in brez stroškov.

Revalescieri du Barry

v Londonu.

Vsem trpečim po izvrstni Revalescieri du Barry, katera brez porabe leka in brez stroškov sledeče bolezni odstrani: bolezní v želodci, v živcih, v prsih, na pljučah, jetrah, žlezah, na sliznici, v dušnjaku, v mehurji in na ledvicah, tuberkole, sušico, naduho, kašelj, naprebavljivost, zapor, drisko, nespečnost, slabost, zlato žilo, vodenico, mrzlico, vrtoglavico, naval krvi, šumenje v ušesih, medlico in bljevanje krvi tudi ob času nosečnosti, scalno silo, otožnost, sušenje, revmatizem, protin, bledico. — Izpisek iz 75.000 spričeval o ozdravljenjih, ki so vsem lekom kljubovala:

Spričevalo št. 74.670.

Na Dunaji 13. aprila 1873.

Sedem mesecev je sedaj, ko sem bil v najobupnejšem položaju. Bil sem bolan na prsih in živcih, tako da sem od dneva do dneva vidno ginéval in vsled tega dalj časa nijsem mogel se učiti. Slišal sem o Vašej čudovitej Revalescieri, rabil sem jo in Vas morem zagotoviti, da se čutim po enomesečnem vživljanju Vaše tečne in žlahtne Revalescieri popolnem zdravega in okrepanega, tako da morem, ne da bi se tresel, pisati. Napoten sem tedaj, vsem bolnim to razmerno jako dober kup in okusno zdravilo kot najboljši lek priporočati in ostajem Vaš udani

Gabriel Teschner,
slušatelj javnega višjega
trgovinskega učilišča.

Spričevalo št. 73.668.

Mitrovice, 30 aprila 1873.

Hvala izvrstnej moki je moja sestra, ki je na nevrozem glavobolu in nespečnosti trpela, po porabi 3 funtov na potu k boljšanju. Ob enem si dovolim, Vas uljudno prositi, da mi na poštno povzete 1 funt Revalescieri navadne sorte, poleg različnega poduka za rabo te moke pri otrocih 8 tednov starih pošljete.

S spoštovanjem

Nikolaj G. Kostic.

Spričevalo št. 73.704.

Prilep, pošta Holešan na

Moravskem 7. maja 1873.

Ker mi je od Vas že davno prejeta Revalescieri du Barry pošla in je za mojo želodčno slabost in neprebavljivost dobro in splošno zdravilo, Vas prosim, da mi od prave Revalescieri 2 funta na povzete kakor hitro je mogoče pošljete.

Spoštljivo udani

Jožef Rohaček,

gozdar.

Tečnejši kot meso, prihrani Revalescieri pri odrasčenih in pri otrocih 50krat svojo ceno za zdravila.

V plehastih pušicah po pol funta 1 gold. 50 kr., 1 funt 2 gold. 50 kr., 2 funta 4 gold. 50 kr., 5 funtov 10 gold., 12 funtov 20 gold., 24 funtov 36 gold., — Revalescieri-Biscuiten v pušicah 2 gold. 50 kr. in 4 gold. 50 kr. — Revalescieri-Chocolatée v prahu in v ploščicah za 12 tas 1 gold. 50 kr., 24 tas 2 gold. 50 kr., 48 tas 4 gold. 50 kr., v prahu za 120 tas 10 gold., za 288 tas 20 gold., — za 576 tas 36 gold. — Prodaje: Barry du Barry & Comp. na Dunaji, Wallfischgasse št. 8, v Ljubljani Ed. Mahr, v Gradcu bratje Oberanzmeyer, v Imbruku Diechtl & Frank, v Celovci P. Birnbacher, v Lenči Ludvig Müller, v Mariboru F. Koletnik & M. Morič, v Meranu J. B. Stockhausen, kakor v vseh mestih pri dobrih lekarnjih in specerijskih trgovcih; tudi razpošilja dušnaška hiša na vse kraje po poštnih nakaznicah ali povzetjih.

Tujci.

26. novembra.

Evropa: Mlakar iz Mirne peči.

Pri Elefantu: Lauzin iz Trsta. — Golob iz Št. Jurja. — Taučer iz Vač. — Kappus iz Peč. — Polaj iz Žuženberka. — Aljančič, Gospa Polly iz Tržiča. — Franke iz Trebiža. — pl. Vallencič iz Roke. Zerkovit, Koreff iz Dunaja. — Orel iz Trsta. — Kotnik iz Vrhnike.

Pri Zamorec: Madaj iz Trsta. — Fischer iz Kamnika.

Dunajska borza 28. novembra

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Enotni drž. dolg v bankovcih	68	gid.	70	kr.
Enotni drž. dolg v srebru	73		75	
1860 drž. posojilo	102		30	
Akcije narodne banke	980		—	
Kreditne akcije	225		75	
London	113		30	
Napol.	9		6	
C. k. cekani	—		—	
Srebro	108		75	

Na prodaj

je več tisoč lepo raščenih sadnih dreves

po plemenih pri

Direkciji grajščine Račje

(317—2) (Kranichsfeld)

na spodnjem Štajerskem.

Za zamašenje otlih zobov

nij veljavnejšega in boljšega sredstva, kakor zobni pečat od c. kr. dvornega zdravnika za zobe Dr. J. G. Popp-a na Dunaji, Bognergasse Nr. 2, katerega si vsaka osoba sama lahko in brez bolečine v otli zob spravi, ki se potem trdno z zobnimi ostanki in zobnim mesom prime, zob pred dajno razdajavo varuje in bolečine utiši.

Anatherinova zobna pasta

od Dr. J. G. Popp-a, c. kr. dvornega zdravnika za zobe na Dunaji, v mestu, Bognergasse Nr. 2.

Ta pripravek ohrani čvrstost in čistost dihanja, in podeli razen tega zobom bliščečo belobo, jih varuje pred pokvarenjem in čvrsti zobno meso.

Zobne bolezni,

kakor bolezni zobnega mesa, se skoz rabo anatherinove ustne vode od Dr. J. G. Popp-a, c. kr. dvornega zdravnika za zobe na Dunaji, v mestu, Bognergasse Nr. 2, vedno lajšajo in v največih slučajih celo zdravijo.

Cena za flacon 1 gid. 40 kr. a. v.

Se dobiva edino pravo: (71—4)

v Ljubljani pri Petričič in Pirker-ji — Jos. Karinger-ji — A. Krisper-ji — Eduard Mahr-u — Fer. Melh. Schmitt-u — E. Birschitz-u, lekarji; — v Kranji pri L. Krisper-ji — Seb. Schaunig-u, lekarji; — v Pliberg-u pri Herbst-u, lekarji; — v Varaždinu pri Halter-ji, lekarji; — v Rudolfovem pri Dr. Rizzoli-ji, lekarji; — Josef Bergman-u; — v Krškem pri Fed. Bömches-u, lek.; — v Kamniku pri Jahn-u, lekarji; v Gorici pri Pontoni-ji, lekarji — J. Keller-ji; — v Wartenberg-u pri F. Gadler-ji; — v Vipavi pri Anton. Deperis-u, lek.; — Postojni pri Kupferschmidt-u lekarji; — v Škofjeloči pri C. Fabiani-ji, lekarji; — v Kočevju pri J. Braune-tu, lekarji; — v Idriji, c. k. rudarska lekarnica; — v Litiji pri K. Mühlwenzel-ji, lekarji; — v Radoljci pri Zalokar-jevi vdovi.

NAZNANILO.

Čast imamó javno naznanjati, da smo gospodu

Augustu Vertniku,

kateremu smo ob svojem času akvizicijsko opravilo izročili, to poslo vzeli in da smo ga popolno odpustili.

Zastopništvo „Avstr. Greshama“

v Ljubljani.

Valentin Zeschko.

(318—1)